

ת"פ 14070/07/19 - מדינת ישראל נגד חוסן סטל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 14070-07-19 מדינת ישראל נ' סטל
לפני כבוד השופט ציון קאפח

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רונית חסון

נגד הנאשם
חוסן סטל
ע"י ב"כ עוה"ד גיא שמר ואלון טנקג'י

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גרם מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 ונהיגה בחוסר זהירות, עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

עובדות כתב האישום המתוקן

ביום 27.5.2019, בשעת צהריים, נהג הנאשם רכב פרטי ביפו, מכיוון מזרח למערב. לידו ישב נוסע, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה.

תנאי הדרך בכביש היו טובים: מזג אוויר נאה, שעת צהריים וראות טובה.

המהירות המירבית המותרת באותו מקום הינה עד 50 קמ"ש לפי שמדובר בדרך עירונית.

הכביש במקום תקין ויבש, ובו קו מקווקוו לבן, המפריד בין שני נתיבי הנסיעה.

הכביש בו נהג הנאשם הינו כביש דו סטרי, הכולל נתיב אחד לכל כיוון.

מטרים ספורים לפני הגעת הנאשם אל צומת הרחובות חריף ויפת, מתפצל נתיב הנסיעה בכביש לכיוון מערב, לנתיב נסיעה נוסף לאותו כיוון.

במהלך נסיעת הנאשם בכביש, כ-60 מטר לפני מקום התאונה, הוא נהג בניגוד לכיוון התנועה בנתיב השמאלי בכביש, המיועד לכלי רכב הנוסעים ממזרח למערב.

אותה עת, רכב המנוח איברהים מוחמד ז"ל על אופנוע, בצד ימין של הכביש, מכיוון מזרח לכיוון מערב, כשמאחוריו הוא מרכיב את מוחמד ענתבאווי (להלן: "ענתבאווי").

המנוח קרב אף הוא אל הצומת.

הנאשם סטה ימינה עם הרכב אותו נהג אל עבר נתיב נסיעת האופנוע, הנהוג על ידי המנוח ופגע בעוצמה עם חזית רכבו בחלקו האחורי של האופנוע.

כתוצאה מההתנגשות הוטל המנוח בעוצמה רבה על הכביש בכיוון הצומת וענתבאווי נפל מהאופנוע והוטח אל עבר שמשות הרכב. במקביל, נבלם הרכב הנהוג בידי הנאשם על ידי מספר עמודי בטיחות, המוצבים על סף המדרכה במקום ואשר גרמו לעצירתו המוחלטת של רכב הנאשם.

המנוח פונה על ידי אמבולנס אשר הוזעק לזירת התאונה, כשהוא פצוע אנוש וסובל מפגיעה רב מערכתית קשה. באותו יום, נפטר המנוח מפצעיו כשלוש שעות לאחר התאונה.

בנוסף, נגרמו לענתבאווי שפשופים ברגלו.

כתב האישום מונה את רכיבי הרשלנות וחוסר הזהירות של הנאשם, אשר גרמו לתאונה, בכך שנסע בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהוא מסכן בכך את כלל משתמשי הדרך, הסיט רכבו בחדות ימינה, תוך שהוא חוצה נתיב בכיוון לנתיב נסיעתו, ובשעה שאינו מבחין מבעוד מועד במנוח הרכוב על האופנוע.

בכל אלה הודה הנאשם והורשע.

2. הסדר הטיעון

הוסכם בין הצדדים כי הסיניגור לא יוכל לטעון לאי הרשעת הנאשם.

לעניין העונש, המאשימה תבקש מבית המשפט להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן קנס. ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה לעונש.

עוד הוסכם, כי הנאשם יפקיד בגזברות בית המשפט פיצוי למשפחת המנוח בסך של 20,000 ₪, כתנאי להצגת ההסדר.

המאשימה לא תתנגד לבקשת ב"כ הנאשם לשלוח הנאשם לקבלת תסקיר מבחן בעניינו.

ביום 22.6.2020 הודה הנאשם והורשע במיוחס לו. באותה ישיבה, נאמר לי כי הפיצוי הופקד במסגרת ההסדר וכי משפחת המנוח מתנגדת נחרצות להסדר.

3. טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 2

(א) התובעת פתחה את טיעוניה לעונש אודות שיחה שערכה עם אמו של המנוח. האמא ביקשה שלא להגיע לדין בגלל קושי רגשי וביקשה כי דבריה יובאו באמצעות התובעת לבית המשפט. הדברים יובאו בפרק נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

התובעת עמדה בטיעוניה על מידת רשלנות הנאשם. לדבריה, מדובר ברשלנות גבוהה המחייבת מאסר מאחורי סורג ובריח.

בנסיבות עבירות אלה, אין משמעות לתסקיר החיובי שהוגש.

התובעת ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 12 ל-30 חודשים מאסר בפועל, פסילה בפועל בין 10 ל-15 שנים, פסילה על תנאי ופיצוי כספי.

לשיטת התובעת, יש להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם.

(ב) הסנגור עמד על מידת הרשלנות כפי שהיא עולה מעובדות כתב האישום המתוקן. הסנגור הסביר, כי הנאשם היה נהג חדש אותה עת ואך יומיים קודם לתאונה סיים חפיפה המתחייבת על פי חוק של נהיגה בליווי אדם נוסף. זו הייתה הפעם הראשונה שהוא נהג ברכב לבדו. הרשלנות במקרה זה הייתה תולדה של חוסר מיומנות ותו לא. הנאשם היה עצור כחודש וחצי ולאחר מכן, מעצר בית הרמטי ומלא במשך שנה תמימה, והכל בשל עבירת ההפקרה אשר יוחסה לנאשם בתחילה והושמטה מכתב האישום המתוקן.

עוד הפנה הסנגור לתסקיר ולתוצאות הקשות העלולות לנבוע מכליאת הנאשם. הסנגור ביקש לקבוע מתחם ענישה שבין 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר ברף העליון. כמו כן, עתר הסנגור להשתתף פסילת רישיון נהיגה מתונה בהרבה מזו המבוקשת על ידי התביעה.

כל צד תמך יתדותיו בפסיקה.

(ג) הנאשם בדבריו לעונש הביע התנצלות וצער.

4. דין והכרעה

(א) הערכים החברתיים שנפגעו - רבות נכתב אודות קדושת החיים והצורך להילחם בתאונות הדרכים. בתי המשפט הביעו עמדה נחרצת כנגד נגע תאונות הדרכים והצורך בהגנה על ערך קדושת החיים. ראה לעניין זה רע"פ 548/05 לוי' נ' מדינת ישראל (19.1.2006):

"הם (עונשי המאסר - צ.ק.) משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם בדרכים

המהווה, למרבה הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו ומדיניות הענישה המשקפת את היחס לקדושת חיי אדם... עסקין ככלל בנאשמים נורמטיביים שמעידו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות; בראש ובראשונה וברמה עילאית של משפחת הקורבן שקופדו חיי בשל רשלנות; אליה נכמר הלב. אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו, לא רק בשל הענישה אלא בשל המעשה".

(ב) נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

שני הצדדים נאחזים בעובדות כתב האישום על מנת להצביע על רמת הרשלנות של הנאשם.

התביעה מייחסת לנאשם רשלנות גבוהה וכפועל יוצא עתירתה למאסר מאחורי סורג ובריח במתחם הענישה אשר הוצג על ידה.

מנגד, טוען ב"כ הנאשם כי הרשלנות במקרה זה הינה נמוכה ביותר לפי שזו הייתה הפעם הראשונה שהנאשם נהג ללא מלווה. מכאן בקשתו, כי יושת על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות.

משכך, עלי לתור אחר מידת הרשלנות כפי שהיא ניבטת מעובדות כתב האישום אשר אינן מגלות הרבה בנקודה זו.

כך למשל, אינני יודע באיזו מהירות נהג הנאשם עובר לתאונה, ומה ביקש להשיג במעבר מנתיבו לנתיב המיועד לתנועה מהכיוון הנגדי. הסטייה כשלעצמה באותו מקום אינה אסורה, לצורך עקיפה דרך משל, משום שבמקום **קו מקווקו** כעולה מעובדות כתב האישום. ראה לעניין זה תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 האוסרת עקיפה מקום בו קיים **קו הפרדה רצוף**. אפשר שביקש להגיע אל המקום בו מתפצל נתיב הנסיעה בכיוון נסיעתו לנתיב נוסף באותו כיוון. כמו כן, כתב האישום אינו מגלה מדוע סטה הנאשם בחזרה אל נתיבו ופגע באופנוע. האם הגיע רכב ממול, אם לאו.

תמונת הרשלנות עמומה ולכך יש לצרף את העובדה, כי זו הייתה נהיגה ראשונה של הנאשם ללא מלווה.

ברי, כי לתאונה לא קדם תכנון מוקדם לפי שמדובר בעבירת רשלנות.

תוצאת התאונה טרגית וכואבת. בחור צעיר, בראשית צעדיו בחיים איבד את חייו. אין נחמה לאובדן. המנוח אשר היה בן 20 במותו, סיים את לימודיו, פעל בדרך הישר וטיפל באחותו שהינה בעלת מוגבלות. מאז מותו, חיי המשפחה התרסקו לחלוטין. חרף העובדה שהנאשם הפקיד פיצוי, אין למשפחה עניין בקבלת הפיצוי אשר אינו מרפא את הפצע ואין בו ברכה כפי שאמרה האם השכולה.

כמו כן, נחבל בתאונה הנוסע אשר ישב אחרי המנוח.

מדיניות הענישה הנוהגת (ג)

בכל הנוגע לעבירות של גרם מוות ברשלנות בתאונת דרכים קטלנית, הותוו בפסיקה שלושה כללים מנחים בהקשר לענישה הראויה במקרים אלו: האחד, ראוי לגזור על הנאשם מאסר בפועל ופסילה לתקופה ממושכת, הן משיקולי הרתעה והן בשל כיבוד עקרון קדושת החיים. השני, ככלל, נסיבותיו האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, זאת בשל אופייה המיוחד של העבירה ושכיחות ביצועה על ידי אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות.

(ראו: ע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (16.11.09), ע"פ 8464/15 פזין נ' מדינת ישראל (30.10.17), רע"פ 9909/17 דרויש נ' מדינת ישראל (1.1.18), רע"פ 10152/17 מדינת ישראל נגד ראמי חטיב (16.4.18)).

מסקירת הפסיקה עולה, כי קיים מנעד רחב של ענישה במקרים של נהיגה רשלנית שתוצאתה קטלנית, החל ממאסר למשך 6 חודשים בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית, ועד למאסר מאחורי סורג וברח.

לעולם ייבחן עניינו של נאשם אל מול נסיבותיו המיוחדות ונסיבות המקרה. משכך, מצאו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, החל מבית משפט לתעבורה שהעבירה מצויה בסמכותו, בית המשפט המחוזי כערכאת ערעור ובית המשפט העליון, לא פעם ולא פעמיים הצדקה להימנע מענישה הכוללת ריצוי מאסר מאחורי סורג וברח.

ראה הנאמר ברע"פ 548/05 מאירה לוי נ' מדינת ישראל:

"בצד מדיניות הענישה המחמירה בעבירות הקשורות בתאונות קטלניות, שומא על בית המשפט, ככלל, את נסיבותיו המיוחדות של כול מקרה ומקרה, ולעולם ישמשו נסיבות אינדיבידואליות של נאשם שיקול בר- התייחסות בקביעת העונש הראוי. מקום שמתגבשת בתחום מסויים מדיניות ענישה שיפוטית מחמירה, העונש יגזר כפרי שיקלול זהיר בין המדיניות האמורה לבין הנתונים האינדיבידואליים לנאשם, תוך הערכת משקלם היחסי (פרשת חילף, שם, עמ' 143)."

קביעת דרגת הרשלנות ומתחם הענישה

לצורך קביעת דרגת הרשלנות יש לבחון את נסיבות גרימת התאונה, האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות זו עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם מצד ג'. על אלה עמדתי לעיל.

רע"פ 9040/12 אלמקייס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] - אושר עונש הכולל 8 חודשי מאסר, פסילת רישיון ל-9 שנים וענישה נלווית למי שגרם למותו של אחר ברשלנות הכוללת "סטייה פתאומית מנתיב נסיעתו בכביש מהיר תוך סיכון והפרעה לעוברי אורח; חסימת נתיב הנסיעה השמאלי ופנייה לעבר מעבר ביטחון תוך חציית פס הפרדה שמאלי, בניגוד להוראות תמרורי התנועה".

בעפ"ת 33840-02-12 סובחי נגד מדינת ישראל, [פורסם בנבו] נאמר:

"סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרי הנהיגה הרשלנית הקלים ביותר נגזרו על הנהגים עונשי מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות (ע"פ 4732/02 סורפין נ' מ"י); במקרים של רשלנות חמורה יותר נגזרו עונשי מאסר בפועל לתקופות של 10 חודשים (ע"פ 6755/09 אלמוג נ' מ"י) [פורסם בנבו]; 13 חודשים (ע"פ (ת"א) 71933/06 קלגסבלד נ' מ"י), [פורסם בנבו], במקרה בו נהרגו אם ובנה, ונפצעו שלשה אחרים; 15 חודשים (ע"פ 6358/10 קבהא נ' מ"י [פורסם בנבו]) במקרה בו נהרגו שניים ונפצעו ששה; ו- 18 חודשים (ע"פ 6544/07 גראמנת נ' מ"י [פורסם בנבו]). במקרים החמורים ביותר נגזרו על הנאשמים 24 חודשי מאסר (ע"פ 8382/03 חילף נ' מ"י פ"ד נ"ח (2) 139, במקרה בו נהרגו שלשה אנשים; ת.פ (חי') 114/01 מ"י נ' טל בן סבח יצחק, [פורסם בנבו] במקרה בו נהרגו ארבעה אנשים וע"פ (ת"א) 70632/02 זקרי נ' מ"י); 27 חודשי מאסר (ע"פ (מרכז) 8250-02-08 סובינסקי נ' מ"י, [פורסם בנבו] במקרה בו היו שלושה הרוגים); 30 חודשי מאסר (ע"פ 708/10 שלאפה נ' מ"י, [פורסם בנבו], גמ"ר (פ"ת) 2404-03-11 מ"י נ' יהודה חן, [פורסם בנבו] עפ"ג (מרכז) 4766-07-09 יגמור נ' מ"י, [פורסם בנבו] במקרה בו נהרגו אב ובתו.....סקירת הפסיקה דלעיל מצביעה על כך שטווח הענישה בעבירת גרימת מוות בנהיגה רשלנית נעה מששה חודשי עבודות שירות, ועד 30 חודשי מאסר בפועל, במקרים החמורים והקשים ביותר".

בעפ"ת 27105-09-15 סח(אסיר) נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.11.15) הורשע המערער על פי הודאתו, לאחר שחזר מכפירה בטרם שמיעת הראיות, בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, לפי סעיף 304 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וסעיפים 64 ו- 40 לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961; בעבירה של סטייה מנתיב נסיעה, בניגוד לתקנה 41 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961; עבירה של גרימת נזק לגוף ולרכוש, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות

התעבורה בצירוף סעיפים 68 ו- 62 לפקודת התעבורה; וכן עבירה של נהיגה ברשלנות, בניגוד לסעיפים 62(2) ו- 38(2) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, המערער נהג ברכב פרטי בכביש בין עירוני, דו מסלולי, נתיב לכל כיוון, עם שטח הפרדה בין הנתיבים. כשהגיע המערער לעקומה שמאלה בכיוון נסיעתו, הוא סטה עם רכבו שמאלה, חצה את שטח ההפרדה, הסתובב עם רכבו והתנגש עם צד ימין של רכבו בחזית רכב אחר.

כתוצאה מהתאונה נגרם מותו של אחד הנוסעים שהיו עם המערער ברכב, וכן נפגעו נהגת הרכב האחר, המערער ואדם נוסף שישב ברכבו.

נקבע כי במקרה דנן מדובר ברשלנות משמעותית שבוודאי אינה ברף הנמוך ביותר ועל כן מתחם הענישה הוא בין 6 חודשים ועד מאסר לתקופה של 12 חודשים. באשר למתחם הענישה הראוי לתקופת הפסילה קבע בית המשפט לתעבורה כי המתחם עומד בין 5 שנים ל- 10 שנות פסילה בפועל.

גמ"ר 5067-07-17 **מדינת ישראל נ' דוד אברהמי** (פורסם בנבו)- הנאשם סטה מנתיב נסיעתו בצורה רשלנית וגרם לרוכב אופנוע להתנגש בו. כתוצאה מההתנגשות נפטר רוכב האופנוע. בית המשפט התחשב ושיקלל עם רשלנות הרוכב וקבע כי מתחם העונש הוא בן 8-18 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

עפ"ת 14034-08-15 **שירי גנץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.12.15)- בית המשפט המחוזי הטיל עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות על מי שפגעה ברוכב אופנוע וגרמה למוותו בנסיבות שבהן לא היה חולק כי רשלנותה הייתה נמוכה בהשוואה לרשלנותו הגבוהה של המנוח בשילוב היותה של המערערת אדם נורמטיבי שיקול לצמצום המרכיב ההרתעתי בגזירת הדין ולהטלת העונש כאמור. עם זאת, גם במצב דברים זה, לא התערב בית המשפט בעונש משך פסילת הרישיון והותירו על 10 שנים.

עפ"ת 71239-12-18 **אירית ליבה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)- הנאשמת נהגה ברכבה והתנגשה באופנוע שנסע לפניה וגרמה למוותו של הרוכב. נקבע כי רמת הרשלנות נמוכה, כאשר היו מחדלי חקירה, הגם שלא הותירו ספק באשר לאשמת הנאשמת (לא נבדקו הצילומים מהקסדה של המנוח, לא ניתן היה לקבוע מיקום הפגיעה במדויק), הוחלט להמיר שבעה חודשי מאסר בפועל לתשעה חודשים של עבודות שירות.

כאמור לעיל, בפרק נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש קושי של ממש בקביעת רמת הרשלנות של הנאשם, אך על פניו ניתן לקבוע כי מדובר ברמת רשלנות בינונית.

הצדדים צרפו גזרי דין התומכים בטיעוניהם. התביעה צרפה מספר פסקי דין של בית המשפט העליון במסגרת בקשות רשות ערעור, מהם עולה, כי הושתו על נאשמים מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא ואף על נשים אימהות לילדים. ב"כ הנאשם צרף גזרי דין התומכים לשיטתו בהשתתף מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. אין מקום להאריך בסקירת גזרי הדין, שהרי כל מקרה ונסיבותיו הוא.

למען הסר ספק אינני זוקף לחובת המנוח אשם תורם כלשהו.

מהפסיקה עולה כי מתחם הענישה בעבירת גרם מוות ברשלנות ברף בינוני- גבוה מתחיל מ-8 חודשי מאסר ועד 24 חודשים, פסילת רישיון בפועל בין 6 לבין 18 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. לצד עונשי מאסר ופסילה מושת פיצוי למשפחת המנוח, **המהווה פיצוי סמלי בלבד ואינו בא במקום הפיצוי הביטוחי.**

(ד) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 22, רווק ומועסק במוסך. בהמשך, נדרשה קצינת המבחן לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולרקע המשפחתי. הנאשם סיפר לקצינת המבחן אודות חוסר מיומנותו כנהג והתנהלותו הבלתי זהירה ברקע לפגיעה, ועל כן, קיבל אחריות מלאה על התנהלותו ועל התוצאה הטרגית. לדבריו, הוא חווה בווה מול משפחת המנוח והאחר שנפצע נוכח היותם מוכרים לו. על כן, העביר למשפחת המנוח את התנצלותו. הנאשם התמיד להגיע לשיחות בשירות המבחן, תוך התייחסות למצבו הרגשי ולקשייו. לעת הזאת, הוא חווה עדיין מצוקה רגשית ובכלל זה קשיי שינה, מצב רוח ירוד והצטמצמות חברתית. לדבריו, הוא חושש מכליאה הכרוכה בענישה וממפגש עם אוכלוסייה עבריינית מנוסה בין כותלי בית הסוהר.

על פי הערכת הסיכון, מקום עבודתו הנוכחי מהווה עבורו עוגן ליציבות, השתייכות וקרבה לדמות אבהית (הדוד). לאורך השנים הנאשם נמנע מהתנהגות שולית, אינו מאופיין בדפוסים עברייניים ומחזיק בתוכניות נורמטיביות בהתאם לגילו. עם זאת, הנאשם הסביר לקצינת המבחן, כי בחודשים הראשונים לאחר הסמכתו כנהג, הוא נטה להתנהל באופן בלתי זהיר.

להערכת קצינת המבחן, הנאשם חווה את המעורבות בתאונה באופן משברי ואף טראומתי.

על פי קצינת המבחן, קיימים גורמים המגבירים סיכויי הנאשם לשיקום ובכלל זה, העדר מעורבות פלילית משמעותית, מאמציו להשלים לימודיו ועבודתו היציבה.

עוד התרשמה קצינת המבחן, מהאמפתיה שהנאשם מגלה כלפי הנפגעים ומשפחותיהם.

אחר כל אלה, סוברת קצינת המבחן, כי פחת משמעותית הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצד הנאשם, זאת

גם נוכח פסילת הרישיון לה הוא צפוי ועל כן, המשך התייחסות טיפולית רציפה וייעודית לעיבוד התאונה, תוצאותיה והשלכותיה גם עליו וגם על חייו, סיכויי שיקומו טובים.

לבסוף, המליצה קצינת המבחן, כי בשיקולי אורך המאסר יש להביא בחשבון גם את גילו הצעיר של הנאשם, מאפייניו הבלתי בשלים, היעדר דפוסים שוליים, **הקושי הצפוי לו בהתמודדות עם תנאי הכליאה, המפגש עם גורמים שוליים בין כותלי בית הסוהר ומשבר הבריאות הנוכחי והשלכותיו על תנאי המאסר.**

כמו כן, עמדה קצינת המבחן על חשיבות המשך הקשר הטיפולי עימו.

התסקיר נחתם בהמלצה להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות ובמהלך תקופה זו, ישולב בקבוצה טיפולית. לחלופין, עתרה קצינת המבחן לדחות ריצוי עונש מאסר בכלא, ככל שיושת עליו, לתקופה של חודש על מנת לסייע לו במימון מוקדם מול שב"ס והכוונה למסגרת כליאה, התואמת ככל הניתן את נתוניו וצרכיו.

הנאשם נטל אחריות והפקיד פיצוי כמוסכם על ידי הצדדים.

לנאשם עבר פלילי שאינו ממך העניין, הרשעה משנת 2014, בעבירה של ניסיון גניבה בגינה הושת עליו, מאסר על תנאי וקנס. כמו כן לחובת הנאשם הרשעות בתחום התעבורה ועניין עבירות של רכיבה על אופניים חשמליים.

(ה) אחר כל אלה הגעתי לכלל מסקנה כי גם אם יש לגזור על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריה, אין לעשות כן במקרה זה בשל נתון מהותי שיש להביאו במכלול השיקולים.

בכתב האישום המקורי יוחסה לנאשם עבירת הפקרה לאחר פגיעה לפי סעיף 64א(ג) לפקודה אשר הושמטה מכתב האישום המתוקן. בגין עבירה זו היה הנאשם נתון במעצר של ממש כשמונה ימים ולאחר מכן, במעצר בית הרמטי ומלא במשך שנה תמימה.

ברי כי יש לנכות תקופת המעצר של ממש.

יש כמו כן ליתן משקל מהותי למעצר הבית המלא במשך שנה תמימה.

"ואחר שאמרנו את אלה, וההבחנה ברורה, לדעתי יש מקום להתחשבות בתקופה ארוכה של מעצר בפיקוח אלקטרוני-כמו גם מעצר בית מלא בכלל-בגדרי הענישה, אך כי כמובן לא במידה זהה למעצר במתקן כליאה, והדגש בעיניי הוא על תקופה ארוכה". (ע"פ 7768/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (20.4.16) פסקה ד' לחוות דעת המשנה לנשיאה, כב' הש' רובינשטיין).

ברי, כי אין לנכות יום כנגד יום בהתייחס למעצר הבית ואף יש קושי של ממש לכמת את התקופה שיש לנכות כנגד השנה בה היה נתון הנאשם במעצר בית.

הגעתי לכלל מסקנה אפוא, כי מאסר בדרך של עבודות שירות ובתקופה המרבית יענה על מכלול השיקולים האמורים בגזר הדין.

יש להבהיר ולהדגיש כי בשקלול הנתונים הבאתי בחשבון את המעצר הממשי ואת מעצר הבית.

הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות על ידי הממונה על עבודות השירות והוא הביע הסכמתו לבצע עבודות שירות.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשים מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות באצטדיון בלומפילד בת"א. הנאשם יתייצב ביום 15.3.2021 בשעה 08:30 בפני המפקח האחראי על עבודות השירות, רס"מ אלחדד אלמוג אדיר, לשם השמתו והצבתו.
2. אני גוזר על הנאשם 15 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא ינהג בזמן פסילה במשך 3 שנים מהיום, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.
3. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים אשר מניינה יחל מיום הפסילה המנהלית 19.6.19.
4. הנאשם יפצה את משפחת המנוח בסך 20,000 ₪. הפיצוי אשר הופקד זה מכבר בגזברות בית המשפט יועבר לאמו של המנוח על פי פרטים אשר ימסרו על ידי הפרקליטות. נציגת המדינה מתבקשת לדבר על ליבה של אם המנוח, כי תיאור לקבל הפיצוי. מודגש בזאת, כי מדובר בפיצוי סמלי שאין בינו לבין הפיצוי הביטוחי ולא כלום.
5. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה אחת מהיום. מובהר בזאת לנאשם, כי אם לא יעמוד בתנאי המבחן, אהיה רשאי לשוב ולגזור דינו מחדש, לרבות מאסר מאחורי סורג ובריא.

העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כה' שבט כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, במעמד הצדדים.